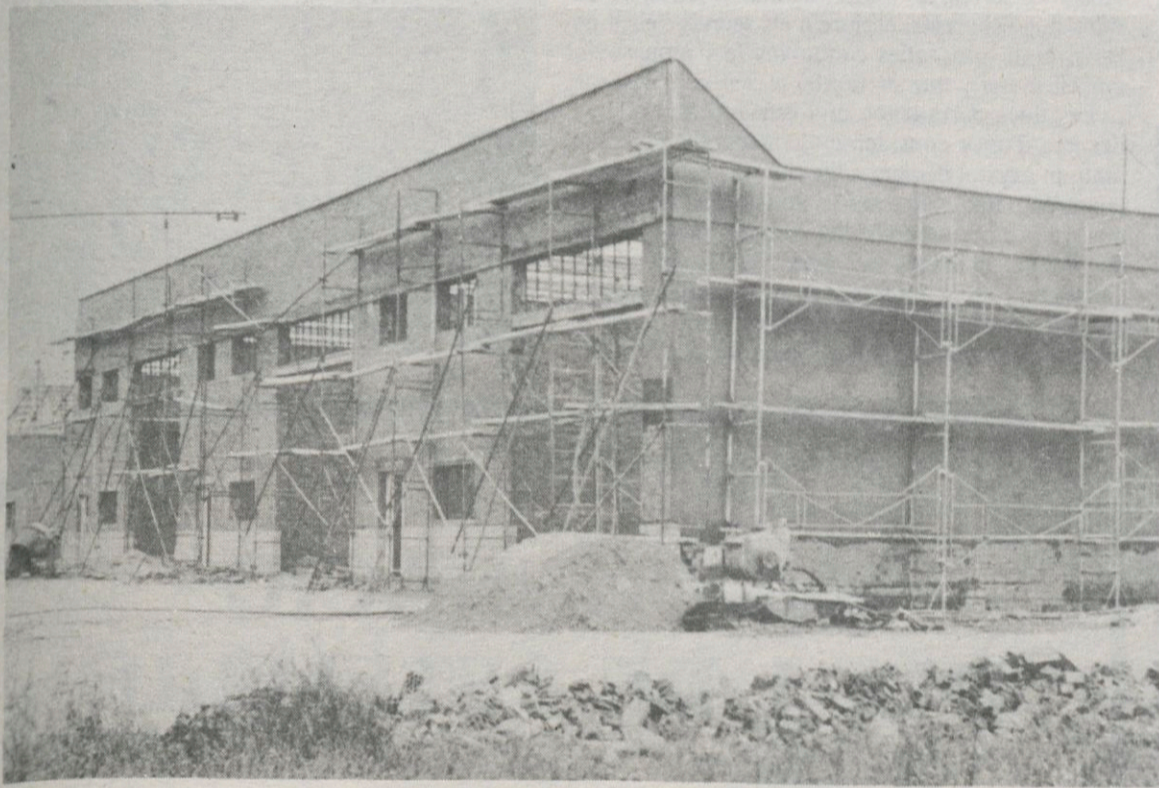

Segons l'Ajuntament de Figueres

Són legals

Les naus industrials del
"Mas Tutau"

Agraïment dels Reis a 9PAÍS

Des del Palau Miravent, de Ciutat de Mallorca, els Reis de l'Estat espanyol, En Joan Carles i Na Sofia, mijantçant un telegrama, han agraït a 9 PAÍS el reportatge literari i gràfic que el nostre periòdic els dedicà, amb motiu de la seva visita privada a la Costa Brava i a Figueres.

L'esmentat telegrama és signat pel Marques de Mondéjar, cap de la Casa del Rei.

Molt ens complau aquest detall dels Monarques, la qual cosa posa en relleu, una vegada més, llur simpatia i el desig de sentir-se reis de tots els espanyols.

Prada de Conflent

La Universitat Catalana d'Estiu, en crítica situació

Pocs participants i un ambient
molt apagat

Cap a la part del Pirineu

Per Emili Casademont i Comas

La lletra "p"

Tres temes, que equivalen a un nombre igual de satisfaccions, he de glossar avui. I, curiosament, el nom d'aquests tres temes comencen amb la lletra "p". Són els següents: Papa, Pareatges i Partits.

Papa: "Habemus Papam". Ja tenim Papa. Dissabte, a la tarda, la "fumata" que sortia per la xemeneia de la Capella Sixtina ho anunciava. La "fumata" blanca revelava que l'Església Catòlica tenia un nou Pontífex. Un nou Sant Pere, elegit pel Sacro Col·legi Cardenalici, reunit en cónclave, que substituïa Pau VI. I aquest novell Sant Pare (l'antepenúltim de la llista de la profecia de Malaquies, que té com a divisa "De la meitat de la Lluna") és el cardenal Albino Luciani. Italià, Patriarca de Venècia... i periodista. Si. Per primer cop a la història tenim un Papa periodista. Joan Pau I, en efecte, és company nostre. Un il·lustríssim company nostre. El fet, com cal suposar, dóna prestigi —un prestigi immens— a la trista i massa sovint menyspreada professió periodística de tot el món. És possible, però, que alguns no ho vulguin reconèixer així, tot titllant al Sant Pare d'"intrús", perquè no ha passat per cap escola oficial de periodisme. És possible, repeteixo...

Pareatges: Un altre motiu de satisfacció (aquest, particularment, per a tots els catalans) és la commemoració del 700 aniversari de la signatura dels "Pareatges", que reconegueren i asseguraren la personalitat d'Andorra. El vell i paradisiac país pirinenc, no hem d'oblidar-ho, és l'únic del món que té com a llengua oficial el català. Aquest "detallet" —em consta— feia, a voltes, tenir "mal de ventre" als "capitostes" del fraquisme. Però s'havien d'aguantar i veure com un Pau Casals, per exemple, els feia "pam i pipa", tot dictant el seu testament en la "gloriosa llengua dels andorrans..."

Partits: I, finalment, el tercer motiu de satisfacció. Diumenge vinent, comença la Lliga. Ja tindrem partits. Uns partits que, avui per avui, encara molta gent considera que són els millors. Per què serà...?

"Volta en carro als Països Catalans"

Els "invasors" del País Valencià passaren per l'Empordà

9PAÍS

Dip. Legal: B.18926-1977

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERES

Director general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi Vallmajó

Redactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvó, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guilla-met, Joan Guilla-met, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)

Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere Prats

Composició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Imprès: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusi

editora
empordanesa, s.a.

A Catalunya i Balears

Es promou una cadena de TV independent i popular

D'uns mesos ençà, s'està duent a terme una campanya per engegar una cadena de televisió lliure, independent i popular. Les condicions en què ens movem els catalans fa que la importància d'aquesta empresa sigui molt gran, tant pel que fa a la recuperació de la nostra cultura —en el seu sentit més ampli— com pel que significa quant a la defensa, en general, dels nostres interessos comunitaris. És molt clar per a tothom que l'extraordinària influència de la televisió estatal —malgrat alguns programes de "regal" emesos a deshora— és negativa per al nostre recobriment com a poble i dificulta la majoria de coses que voldríem realitzar.

Aquest motiu ha fet plantejar la concreció d'uns fonaments econòmics raonables en una empresa en forma de societat anònima i una crida a la col·laboració de tots els catalans per a poder preparar a fons i amb temps tots els elements d'aquesta cadena i disposar de produccions pròpies en el nombre i qualitat suficients. Les característiques tècniques d'aquest projecte de televisió ja en preveuen les descentralització operativa, amb la qual cosa les comarques i les illes no es trobaran mai en condicions d'inferioritat, i així mateix es preveu que, un cop aconseguit el permís d'emissió, basat en darrer terme en l'article 19 de la Constitució, tota la xarxa s'anirà ampliant de forma progressiva.

La iniciativa de què és qüestió no està pensada per afavorir exclusivament cap grup concret del nostre poble, puix que les normes estatutàries no permeten l'existència d'un paquet dominant en l'accionariat. No es deixarà tampoc la possibilitat que cap sector de la comunitat en resti marginat, perquè l'aparell tècnic i de realització haurà de consultar un nombrós consell d'assessorament, en què hi haurà personalitats de tots els signes i tendències. Els líders de partits polítics, encara que es poden fer socis de Televisió Catalana, restaran fora del consell assessor perquè no es pugui arribar a tensions ni afrontaments en funció de les diverses conjuntures per què travessi el país. Així es pretén subministrar a tothom, com s'esdevé a molts països del món occidental, un mitjà informatiu, formatiu i recreatiu autènticament lliure i desproveït de pressions o interferències distorsionadores.

T.V.C.

Llibres

Per Maria Àngels Anglada

"Por el Pirineo Catalán", de Cayetano Enríquez de Salamanca

Trencant, per una vegada, amb la norma de parlar exclusivament de llibres escrits en llengua catalana, m'ha semblat avinent de fer referència a un llibre dedicat a la Garrotxa i a l'Alt Empordà. L'autor, castellà enamorat de les muntanyes i els monuments del nostre país, del qual ja coneix la llengua, s'ha emprès la tasca d'escriure unes guies de tot el Pirineu català: veiem que són ja publicats els volums referents a la Vall d'Aran, el Pallars, l'Alt Urgell, Andorra, la Cerdanya, el Berguedà i el Ripollès, un dels quals es troba ja traduït al català. En la mateixa sèrie, trobem dos llibres que parlen del Pirineu Aragonès. Cayetano Enríquez de Salamanca ha deixat de banda la seva professió de físic, especialista en informàtica, per dedicar-se a una tasca ben diferent: recórrer les valls i les serres, les esglésies abandonades, els camins mig esborrats, esciure'n els secrets i els itineraris, amb fotografies i dibuixos fets molt sovint per ell mateix, que és també el seu propi editor.

Les dues parts tenen una estructura paral·lela: després d'unes consideracions generals, comença amb un capítol dedicat a les ciutats centre de cada comarca, Olot i Figueres en aquest cas; després fa una guia amb subdivisions geogràfiques —la vall de Bianya, la conca del Baix Fluvià, etc— força completa i molt interessant, esmentant pobles i agregats, monuments arqueològics, i accidents orogràfics, molt detallada i plena d'agudes obser-

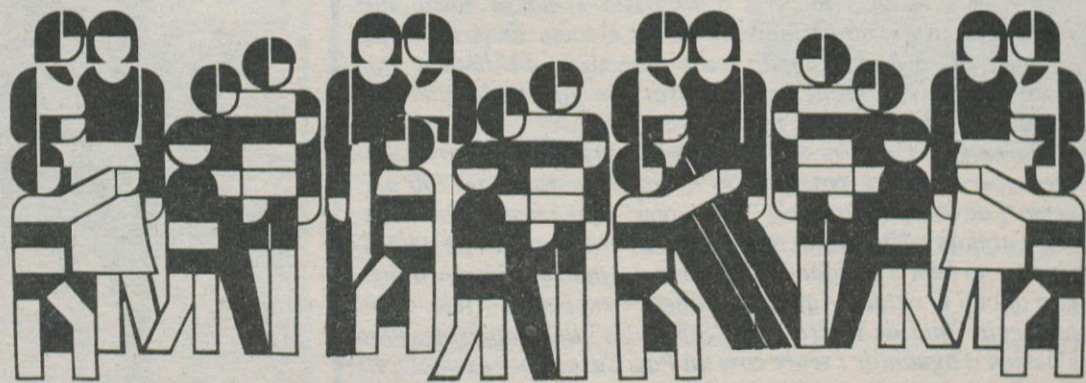
vacions. No hi manca la crítica a la deixadesa en què es troben alguns monuments, així com un cert humor sec i simpàtic en judicar actituds actuals o llegendes històriques. Hi ha una bona bibliografia i dues belles reproduccions del pintor de Lledó, Lluís Vayreda. La toponímia, generalment, és correcta, amb algunes mancances disculpables —com accents aguts a la a— i que es poden millorar en una segona edició. El conjunt forma una guia útil per al coneixement de les dues comarques de la Garrotxa i l'Alt Empordà i ens agradaria molt veure'n, algun dia, una versió catalana.

INAUGURACIÓ DIA 1 DE SETEMBRE

FONT

ESPECIALITAT EN SENYORA I NEN

c.joan maragall 10 c.engineers 11 t-50.17.81 FIGUERES

Se perdieron medio millón de litros

Atentado contra la tubería de agua

Las obras de la nueva traída finalizarán el año próximo

(De nuestra Redacción).- En la noche del jueves al viernes último, la acometida que ha de suministrar agua potable a la guardería infantil laboral de próxima inauguración, fue objeto de un atentado, sufriendo graves desperfectos.

El sabotaje representó la pérdida de medio millón de litros de agua y la consiguiente merma en el servicio urbano, en unas fechas que, por el calor y por tanto mayor consumo, el desabastecimiento se hace notar en varios sectores de la ciudad.

HISTORIA DE LA TRAJIDA DE AGUAS

Respecto al tema de la traída de aguas hacemos una recopilación de datos y fechas, que permitan situar al lector sobre el estado de las obras.

El actual Consistorio, en el otoño de 1973, tomó cartas en el asunto y solicitó de la Confederación Hidrográfica de los Pirineos Orientales el proyecto de la referida nueva traída de aguas, iniciándose los trámites del proyecto de desglosamiento para el abastecimiento y saneamiento de Figueres y que fue aprobado definitivamente por la Dirección General de Obras Hidráulicas el 17 de abril de 1975.

Con anterioridad, en sesión de 19 de febrero de 1974 el Ayuntamiento aprobó la adquisición de terrenos y oferta al Ministerio de Obras Públicas.

FINANCIACIÓN

Se iniciaron los proyectos de financiación en el Banco de Crédito Local, contribuciones especiales y aportación de la Dirección General de Obras Hidráulicas, expediente que fue aprobado por Consejo de Ministros el 9 de mayo de 1975. La parte correspondiente al Ayuntamiento quedó solucionada en los primeros meses de 1975, si bien el Ministerio de Obras Públicas no pudo aten-

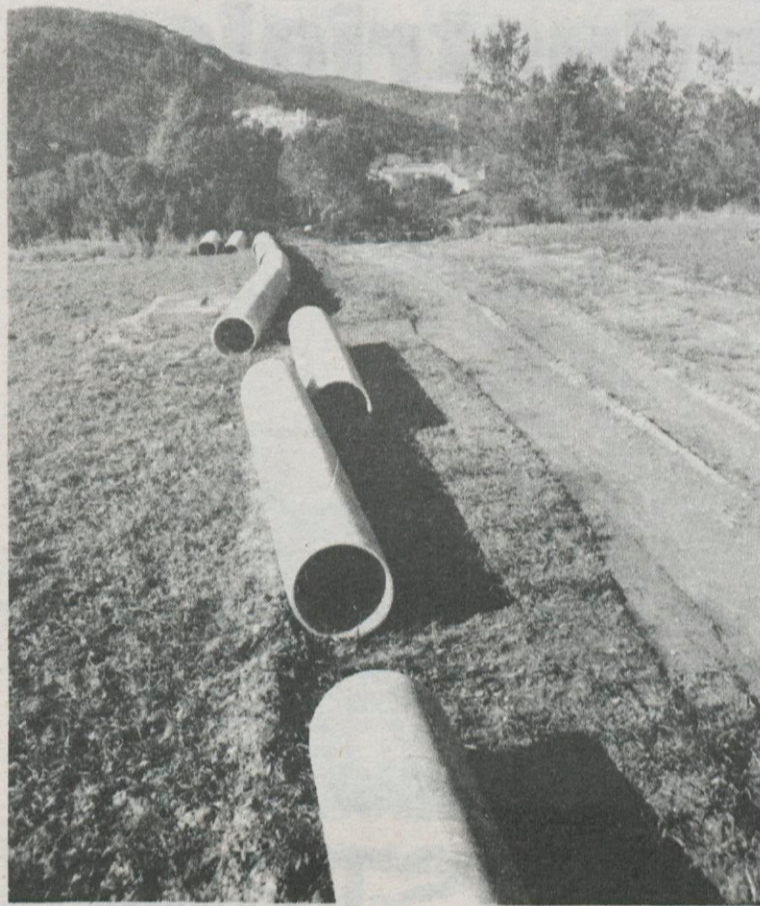
der el pago de las cantidades que le correspondían, cosa que se confirmó al recibirse el 15 de junio de 1976 un escrito en el que dicho Ministerio, cuyo titular era entonces Antonio Valdés, confirmaba que las disponibilidades presupuestarias de Obras Públicas no permitían hacer efectiva de forma inmediata, ni en un futuro próximo previsible, su aportación a las obras.

El 7 de setiembre de 1976, y por lo que al Ayuntamiento se refiere, fueron adjudicadas las obras de traída de aguas, red de circunvalación y parte del saneamiento. Dichas obras, que permitirán disponer de un mayor caudal de agua, se han efectuado ya en la ciudad, si bien en la traída desde el pantano de Boadella se ha topado con la no autorización por parte de los interesados, en lo que al paso por sus fincas se refiere. Todo ello obedece, según parece, a que di-

chos propietarios no tenían, en el momento de verse afectados, una información adecuada por parte del Ayuntamiento. Este punto, según parece, ha quedado ya solventado y la canalización sigue su ritmo. Por los datos recogidos parece ser que las obras culminará durante el próximo año.

LA DEPURADORA DE AGUAS RESIDUALES

Ligado con el proyecto de traída de aguas está el de la construcción de la depuradora de aguas residuales que ha de obrar en beneficio de la ciudad y de varios pueblos del Alt Empordà y del Golfo de Roses. Después de la mencionada marcha atrás del Ministerio de Obras Públicas en 1976, parece que se ha llegado ya a la solución del problema, al salir a subasta, el pasado mes de julio, las obras para su construcción.

En el Instituto Exámenes del mes de septiembre

(De nuestra Redacción).- De los días 1 al 7 de septiembre tendrán lugar en el Instituto de Figueres los exámenes de asignaturas pendientes, oficiales y libres, de los cursos 1º, 2º y 3º de B.U.P., 6º de Bachillerato y C.O.U.

El horario de exámenes es el siguiente: **Día 1**, a las 9, 11,30, 16 y 18 horas: Lengua, Filosofía, Biología y Religión de C.O.U., respectivamente. El mismo día, a las 11,30, 16 y 18 horas: Filosofía, Griego y Religión de 6º de Bachillerato, respectivamente.

Día 2, a las 9 y 11,30 horas: Matemáticas comunes y Física / Geografía de C.O.U., respectivamente. El mismo día, a las 9

y 11,30 horas: Matemáticas y Física de 6º de Bachillerato, respectivamente.

Día 4, a las 9, 11,30 y 16 horas: Idioma, Química / Literatura y Matemáticas específicas / Historia de C.O.U., respectivamente. El mismo día, a las 9, 11,30, 16 y 18 horas: Latin, Literatura, Hª del Arte y Educación Física de 6 de Bachillerato, respectivamente.

EXAMENES DE B.U.P.

Día 5, a las 10,30, 12,30 y 16 horas: Historia, Lengua y Educación Física de 1º de B.U.P. y Literatura, Educación Física y Geografía de 2º de B.U.P., respectivamente. El mismo día, a

las 10,30 12,30, 16 y 18 horas: Filosofía, Historia, Literatura / Ciencias y Educación Física de 3º de B.U.P., respectivamente.

Día 6, a las 9, 11, 15,30 y 17,30 horas: Matemáticas, Idioma, Religión y Música de 1º de B.U.P., respectivamente; Religión, Matemáticas, Idioma y Latin de 2º de B.U.P., respectivamente; Idioma, Religión, Matemáticas y Hogar / Diseño de 3º de B.U.P., respectivamente.

Día 7, a las 9, 11 y 15 horas: Ciencias, Música y Dibujo de 1º de C.O.U., respectivamente. El mismo día, a las 9 y 11 horas: Hogar / Diseño y Física y Química de 2º de B.U.P., y Física / Griego y Latin de 3º de B.U.P., respectivamente.

Naves industriales del "Mas Tutau"

Según el Ayuntamiento, plena legalidad

(De nuestra Redacción).- Con referencia a la información publicada en nuestro último número sobre una denuncia presentada al Ayuntamiento de la ciudad y en la que se mencionaban unas construcciones posiblemente ilegales, hacemos llegar hoy a nuestros lectores la versión que, sobre los hechos, hemos recogido de las Casas Consistoriales.

Por lo que se nos explica, la Comisión provincial de Urbanismo y Arquitectura, en sesión celebrada el 27 de diciembre de 1977, adoptó un acuerdo diciendo que: "visto el Avance de Ordenación del sector comprendido entre el Rec Susana, carretera N-II y proyecto Eje Vial del sector Sud-Oeste de Figueres, promovido por el Ayuntamiento de dicha ciudad; visto el informe de los servicios técnicos de urbanismo, esta Comisión provincial otorga la aprobación del avance presentado a efectos administrativos internos, preparatorios de la redacción del Plan de Ordenación definitivo".

URBANISMO Y ARQUITECTURA SE PRONUNCIAN

La Comisión Provincial de Urbanismo y Arquitectura de Girona, con fecha 13 de marzo de 1978, toma un acuerdo en el que se dice: "Visto el estudio para la construcción de naves industriales en el sector S.O. zona Mas Tutau, (sic) y remitido por el Ayuntamiento de Figueres. Resultando que, concedida la aprobación previa, el referido estudio fue sometido a información pública durante el plazo de 15 días (sic) sin que de las actuaciones anteriores constase reparo alguno que obste a la aprobación definitiva del estudio.

Cita el documento de Ur-

banismo y Arquitectura que el correspondiente edicto fue inserto en el Boletín Oficial de la Provincia, número 9 de 21 de enero pasado y continúa: "Resultando que por el Ayuntamiento ha sido formulado un Avance de Plan Parcial del sector, aprobado por esta Comisión y que posibilita el desarrollo de dicho sector y la realización de las construcciones del estudio de referencia, que no ha de dificultar la ejecución del Plan definitivo".

LEGALIDAD EN LA TRAMITACIÓN DEL EXPEDIENTE

Dice el acuerdo en su último considerando, que: "En la tramitación del expediente se ha dado cumplimiento a lo dispuesto en los artículos 43.3, 85 7 86 de la Ley del Suelo (texto refundido de 9 de abril de 1976) y el estudio es conforme a las determinaciones previstas en la misma Ley".

Seguidamente se otorga, según el escrito de referencia, la aprobación definitiva del estudio para la construcción de naves industriales en el sector S.O. zona Mas Tutau de Figueres.

LICENCIA DE OBRAS

En su punto final el acuerdo de la Comisión Provincial de Urbanismo y Arquitectura dice: "La concesión e licencia de obras para la ejecución de los proyectos es de competencia municipal, según el procedimiento de otorgamiento establecido por la Ley de Régimen Local.

Según se nos comunica en el Ayuntamiento, la licencia de obras de las naves industriales se concedió por acuerdo de la Comisión Municipal Permanente el 6 de junio de 1978.

Curs d'orientació universitària (C.O.U.)

El Centre escolar Empordà de Roses, Homologat per B.U.P., ha demanat autorització al Ministeri d'Educació i Ciència per impartir el C.O.U. durant el curs acadèmic 78-79. Resten vuit places lliures.

Per inscripcions: Carretera Mas Oliva s/n de Roses o al T. 25 73 97

En 9 línies

Onze de Setembre

El "Grup de Dones de l'Alt Empordà" ens ha tramès el comunicat següent: "Reunit el "Grup de Dones de l'Alt Empordà", davant la proximitat de l'Onze de Setembre, ens veiem en la necessitat de manifestar la nostra opinió sobre la commemoració de la jornada. Vol-

driem que, enfront de la jornada de l'Onze de Setembre, totes les dones prenguéssim consciència que no és una diada festiva, sinó de reivindicació dels nostres drets com a dones i ciutadanes de Catalunya. Demanem, una vegada més, que se'ns retornin els drets de què gaudim en el marc de l'Estatut del 32. Per això, davant la situació actual, pel que fa al projecte de Constitució i al projecte d'Estatut, volem fer palesa la nostra lluita. Fem una crida a la participació activa de totes les dones de l'Alt Empordà en la Jornada de l'Onze de Setembre".

Exposició

El nostre amic i prestigiós artista gironí, Domènec Fita, inaugurarà el propassat dissabte, dia 26, una interessant exposició de pintures a la "Galeria d'Art Vidreres", d'aquesta població de la Selva. És presentat, al catàleg, per Narcís Negre, doctor arquitecte i professor d'art. L'exposició estarà oberta al públic fins al 17 de setembre, tots els divendres, dissabtes i diumenges, d'11 a 1 del matí i de 6 a 9 de la tarda. No dubtem del seu èxit.

Conferències CNT

El dia primer de setembre, divendres vinent, a les 10 del vespre, la Federació Local de la CNT de Figueres iniciarà un cicle de conferències relacionades amb el moviment anarcosindicalista. Les conferències de caire llibertari es faran al Museu de l'Empordà i les de tipus sindicalista a l'AISS (antics sindicats verticals). La primera d'aquestes conferències versarà sobre "Ecologia i moviment anti-autoritari".

6 x 9

Per BY SENS

En la costa se espabilan

En la tienda de "souvenirs", la señorita T. me dice que en la costa se espabilan. En la costa supongo que se han espabilado siempre, pero la señorita T. debe referirse a que se espabilan "más cerca" de Figueres. Me comenta que, aún siendo buena la temporada, no se ha vendido como antes. Le digo que a lo peor ha sido por el buen tiempo, pero me responde que no, que ha sumado comentarios con propietarios de varios comercios y que la opinión generalizada es ésta: que en la costa se han puesto muchas tiendas. Es más; que se han puesto muy buenas tiendas. Me cita de inmediato Ampuriabrava con que, la verdad, no contaba. Uno cree, después de las esporádicas visitas para que los niños se enrolen en el Club Náutico o vean a las avionetas despegar y aterrizar unas cuantas veces, uno sigue creyendo que Ampuriabrava permanece igual: como un catálogo viviente de chalets, en donde los arquitectos se las piensan todas. Y bonito de ver, naturalmente. Pero la señorita T. está hablando de la realidad. Asegura que se han puesto unas "boutiques" en Ampuriabrava que, vamos, ni en Figueres. Con mucho gusto. Con tanto gusto que amargan un tanto el perfil de las excelentes tiendas figuerenses. El perfil y algo más, como se desprende a nivel de lo que dice la señorita T. Y uno acaba por pensar que cualquier día habrá que acercarse a Ampuriabrava, al margen ya del Club Náutico y de las avionetas, y ver de cerca cuánto se ha espabilado la costa que nos cae más preocupante.

Sidrach, también

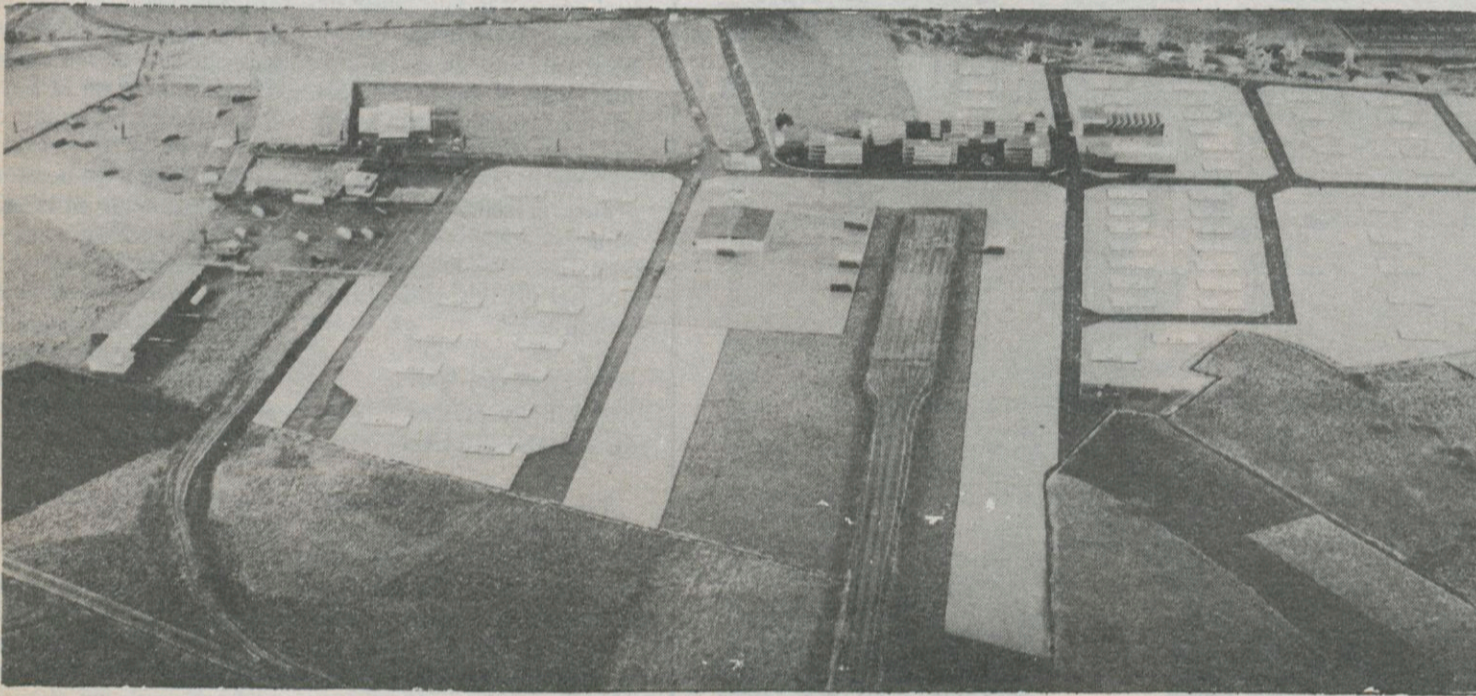
Si será casual, pero es que Sidrach me anuncia que ha inaugurado un estudio en el poblado "Los Arcos", de Ampuriabrava. Uno continuaba situado a Sidrach en su espléndida concha artística de Lledó, inolvidable y plueberina, mientras que él —todo espíritu y toda pasión del mejor latido empordanés— resulta que se situaba en la costa. En el segundo estudio, Sidrach tiene en exposición permanente de veinticinco a treinta obras, además de carpetas que revientan de esos sus dibujos, de esa su pasión cabalgando por los trazos. Se propone, también, realizar retratos. De rasgos marcadamente germanos, supongo, en su mayoría...

Zonas oscuras

De "La Codorniz": "El consenso entre el partido del Gobierno y el de la "alternativa", ¿no está derivando hacia un consenso de ocultación de los problemas?"

REVALORICE SU DINERO!

invirtiendo en terrenos industriales

POLIGONO INDUSTRIAL EMPORDÀ INTERNACIONAL

Area de Servicio para el Centro de Inspección Fitosanitaria Vilamalla

- Plan de Ordenación aprobado por la C.P.U. el 7/10/74 (B.O.P. 19/10/74).
- Plan de Urbanización aprobado por la C.P.U. el 22/11/76 (B.O.P. 18/12/76).
- A 4 kilómetros al Sur de Figueras.
- A 3 kilómetros de la salida 12 (zona peaje) de la Autopista A-17.
- A 1 kilómetro de la estación de ferrocarril de Vilamalla.
- Al pie del Cinturón de Ronda Este de Figueras (hoy N-II).
- Viales de 17 y 15 metros de anchura.
- Agua, electricidad y teléfono.
- Porcentaje de edificación superior al 85 por ciento.
- Oficina bancaria.
- Locales disponibles para oficinas.
- Báscula puente.
- Depacho Aduana y TIR - Inspección FITO y SOIVRE.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.

información:

PRODASA
VILAMALLA

tel. 50 04 12
ext. 36
apartado 162
FIGUERAS

Lligar Catalunya: De Maçanet de Cabrenys a Custoges

Per Ernest Lluch
(Socialistes de Catalunya)
Diputat

El projecte abandonat de lligar per un nou pas a Catalunya, ha estat recuperat per l'entusiasme del batlle socialista de Sant Llorenç de Cerdans. El que començà en converses privades a la Universitat de Prada, acabà amb una concorreguda manifestació fa poques setmanes que,ensem, que és la primera que uneix els dos Estats.

TRES RAONS

El sentit de treballar sobre aquest projecte i la seva realització, prové,ensem, de tres raons. La primera la de que l'actual Catalunya continuï una realització que començà el president Francesc Macià. La segona és el simbolisme d'acabar amb la impressió real de que les dictadures veuen en les fronteres uns murs i les democràcies uns passos. Un pas que, en el nostre cas, té un modest significat nacional, però un significat concret. En darrer lloc, per als quatre municipis afectats — Darnius, Maçanet de Cabrenys, Custoges i Sant Llorenç de Cerdans— representa deixar d'estar dins d'un cul de sac i donar-los l'atractiu que sempre

representa poder passar d'un Estat a un altre, el que repercutirà en el turisme comarcal.

UN INFORME

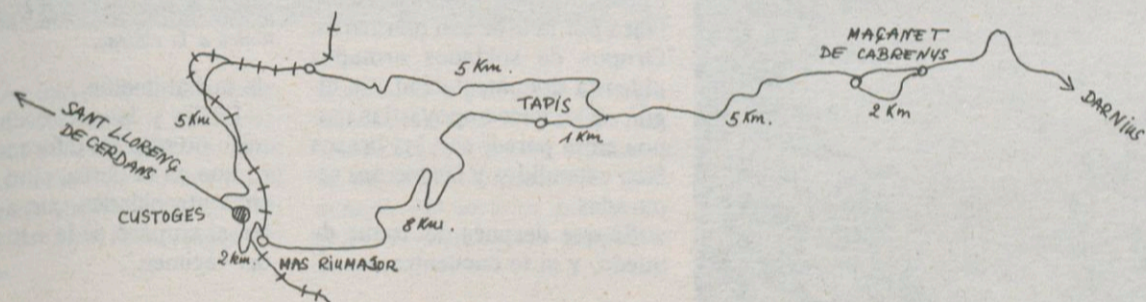
Realitzar un projecte com aquest no és cosa de quatre dies, però el que és important és que anem donant passes sense parar. La que ara ha estat donada és la de la confecció d'un "Informe sobre la perllongació fins a la frontera francesa de la carretera GE-5030. Tram: Maçanet de Cabrenys-Custoges", pel Ministeri d'Obres Públiques i Carreteres. Aquest informe, que no és un projecte, ha estat realitzat per la iniciativa del delegat de Carreteres de Catalunya, Joan Llançó i de Vinyals, i ens permet de trepitjar sobre segur.

La seva característica principal és la d'escollir el trajecte per Tapis i no el del Corral de la Falgarona, tot aprofitant el camí que ara ja hi ha. El cost dels 18 quilòmetres és de 144 milions de pessetes, que és una quantitat elevada, però no impossible. Per altra banda, l'informe constata l'interès que hi ha a tota la zona per a la seva realització. La política, que és col·locar solucions d'una manera successiva, ens permet d'assegurar que seria urgent d'acabar el bon camí, que ara només

arriba al Mas Riumajor, fins a la mateixa frontera. Són uns 400 metres que, de moment, empalmarien amb els que ja estan en plena construcció des de la frontera fins a Custoges. D'aquesta manera, ja tindriem el lligam fet, encara que del nostre costat fos de terra i de l'altre d'asfalt.

DUES PASSES BÀSIQUES

Les passes bàsiques que ara manquen són dues. La primera la de que la Diputació de Girona ho col·loqui en els seus projectes per a fer-ne una carretera asfaltada (però després d'acabar el camí de muntanya) en diversos anys. La segona passa és assolir del Ministeri d'Afers Estrangers del "Palacio de Santa Cruz", que doni permís per a obrir un nou pas fronterer. L'existència de Guàrdia Civil a Darnius i el fet que seria un pas turístic i, per tant, amb un horari limitat, fa preveure que les dificultats no vindran pas del Ministeri de l'Interior. Culminar qualsevol projecte com aquest, no és cosa de quatre dies; peròensem, que ja estem fent la feina del primer dia. La propera visita del conseller de la Generalitat, Narcís Serra, a Perpinyà, pot ésser també un fet positiu.

Llançà

Celebración del III Concurso Canino

Participaron más de 150 perros, la mitad de los cuales de propietarios extranjeros

(De nuestro corresponsal).— El domingo 20 de agosto se celebró en Llançà el III Concurso Canino, organizado por la delegación local de la Real Sociedad Canina de Catalunya, con la colaboración del Ayuntamiento de la Villa, y autorizado por la Real Sociedad de Fomento de las Razas Caninas de España.

Participaron en el Concurso ciento sesenta y cinco perros, que estaban incluidos en cuatro categorías. En la primera estaban inscritos perros de pastor, de guarda, de defensa y de utilidad; en la segunda, perros de caza; en la tercera, perros de compañía; y en la cuarta, los galgos.

El III Concurso Canino de Llançà se vio muy concurrido en número y variedad de perros, la mayoría de pura raza, y fue a la vez muy competido, puesto que el jurado no dio su veredicto hasta pasadas las ocho de la tarde, habiendo comenzado las deliberaciones, votaciones y eliminaciones poco después de las nueve de la mañana.

Los dogos —como los que muestra la fotografía— llamaron especialmente la atención entre el público.

Aproximadamente un cincuenta por ciento de los perros que participaron en el Concurso eran de propietarios extranjeros, veraneantes en la población costera. Los premios consistieron en copas y medallas, donadas por sociedades y establecimientos comerciales de Llançà, además de los primeros premios, concedidos por el Gobierno Civil, la Diputación y el Ayunta-

miento.

El comisario general del Concurso fue Salvador Gómez Toldrà; el juez internacional, Nuria Martínez Ballester, y el director del certamen, Rafael Avila Ibarzo. El mejor perro de todas las razas, que puede considerarse como la calificación más destacada, resultó ser un galgo afgano.

Entre propietarios de perros y espectadores se calcula que pasaron por el recinto del Concurso más de medio millar de personas. Merece destacarse que fue muy aplaudida la exhibición de los perros pastores alemanes, adiestrados para defensa y ataque, que tanta aceptación despertaron.

Como dato curioso debemos reseñar que dos excelentes perros tuvieron que contentarse con posiciones inferiores en el "ranking", por no tener las puntas de las orejas amputadas, que en nuestro país se considera obligación sine qua non para competir, y así los estimó el jurado en el momento de derimir los resultados.

Espolla

No hi hagué suspensió, sinó ajornament fins al 15 de setembre

(De la nostra Redacció, per Josep Playà i Maset).— La convocatòria feta pel Ministeri de Defensa als veïns d'Espolla afectats per l'ocupació forçosa dels terrenys destinats a camp de tir que era per als dies 25, 26 i 28 d'agost, ha estat ajornada fins al proper dia 15 de setembre. Aquest retard es deu al diàleg entaulat amb representants del Ministeri i a petició de la Comissió per a la Defensa del Patrimoni Natural, Artístic i Arqueològic d'Espolla, que es basava en la dificultat de poder comptar amb els afectats i altres persones interessades, durant l'actual període de vacances.

Aquest ajornament no es pot pas interpretar, doncs, com una suspensió, com va fer pensar a molts un article publicat divendres passat a "La Vanguardia", on es parlava d'ajornament "sine die". En tot cas, és el resultat d'una voluntat de diàleg de part de l'Exèrcit que, tot i que sembla decidit a imposar el seu criteri, possiblement respectarà algunes de les demandes efectuades. Concretament, s'espera que serà reconegut el dret d'utilitzar els camins que travessen la zona i que probablement se'n faci algun de nou pels voltants i es deixi llevar el suro quan es doni el cas. També es tenen notícies que l'Exèrcit ha fet gestions per a la conservació dels monuments megalítics existents a la zona.

Aclarint altres informacions ja facilitades, assenyalarem que els monuments megalítics descoberts fins ara a la zona que serà expropiada són: el dòlmen de Fontanilles i el menhir de la Murtra, a Sant Climent Sescebes, i el sepulcre natural de Cau Cunillers, un menhir caigut de tres metres d'alçada a sota dels Castellars i un dòlmen també caigut per la mateixa zona, a Espolla. A part, també hi queden compreses algunes roques immenses amb formes curiosíssimes, batejades per la gent d'Espolla segons les formes preses i que alguns comparen amb les de l'illa de Pasqua.

La zona a expropiar al terme d'Espolla comprèn unes 300 hectàrees dels anomenats "Co-

muns", que eren terres donades l'any 1861 pel duc de Medinaceli al municipi i que foren repartides entre totes les famílies. Els seus propietaris n'extreuen suro i llenya i serveixen també per al pasturatge. Al municipi de Sant Climent, algunes de les parcel·les són de vinya; però allí, com ja és sabut, no ha existit la mateixa oposició a la ocupació pels interessos econòmics del campament militar que reverteixen directament sobre la vida del poble.

Per tal d'aclarir al possible lector sobre algunes de les informacions que sobre aquest tema van sortint a la premsa, cal dir que, arran del plantejament d'aquest problema, s'han format al poble d'Espolla dues comissions. La primera, ja esmentada, és la que s'ha inclinat per la via de la negociació, a través bàsicament del senador Francesc Ferrer i el diputat Jordi Pujol. Darrerament, els contactes han estat portats també per mitjà de l'advocat Josep Maria Oller, dirigint-se envers el cap logístic de l'Exèrcit espanyol, el general Aramburu. A part, i arran d'una sèrie de divergències, es creà el "Grup de l'Alt Empordà per a la Defensa de l'Albera", que ha estat recolzat per entitats i gent de fora d'Espolla i que ha encaminat la seva acció a la declaració de Parc Natural per a les Alberes, en un intent de salvaguarda d'aquesta zona muntanyenca, rebutjant una negociació que partís de l'acceptació implícita de l'ocupació. Mentre la primera comissió considera que s'han obtingut resultats força positius dins la dificultat de la qüestió plantejada, per als segons, que han intentat estendre i sensibilitzar la comarca sobre aquest assumpte, es tracta d'una important pèrdua de la nostra reserva ecològica i natural i manifesten el seu descontent per l'evolució dels fets.

Actualment, s'ignoren encara les condicions exactes sobre les quals es realitzarà l'expropiació, així com les indemnitzacions concretes que es faran; però és d'esperar que molt aviat sorgeixin altres novetats.

Para futuras madres...

ESCUELA DE EDUCACION MATERNAL "AMPURDAN"

Todo lo que "ella" desea y precisa saber sobre gimnasia, relajación, respiración, etc.
Método "Dr. Aguirre de Cárcer"
Dirigida por las matronas ROSA SASERAS BOSCH y PILAR AYATS POCH
Información: Teléfonos 50 26 11 y 50 08 42
Próxima inauguración en C/ González de Soto, 22 FIGUERES

Chile: un pueblo dulce, y atemorizado

Impresiones de un largo viaje (8)

Por Josep Maria Xampeny

Al navegar por aguas chilenas, la temperatura va cambiando. El frío se deja sentir y tenemos que abrigar nuestros cuerpos.

La República de Chile se halla situada en el extremo sudoccidental de América del Sur, entre los paralelos 17° y 90° y el meridiano 70°. La configuración del país es muy peculiar, puesto que se trata de una larga y angosta franja de tierra delimitada por el Océano Pacífico y la cordillera de los Andes.

Nos acercamos al puerto de Antofagasta, gran núcleo urbano y puerto exportador de minerales del norte de Chile.

La población de Antofagasta es de unos 125.000 habitantes y su superficie es de 123.063 kilómetros cuadrados.

Es curioso poder contemplar tantos lobos de mar, encaramados sobre las rocas o nadando. Son abundantes las focas que, al paso de nuestro buque, se sumergen en las aguas frías.

En la ciudad de Antofagasta hemos permanecido pocas horas. El tiempo justo para repostar. Y ya con los tanques llenos, nos dirigimos a Valparaíso.

PERSONAS DULCES Y CARIÑOSAS...

Valparaíso es una hermosa ciudad. El censo de sus habitantes es de 251.000. Está considerada como la segunda ciudad de Chile y su puerto es el más importante de la nación. Está emplazada a orillas de una bahía en la costa central. Y los

edificios se levantan escalonadamente, ya que el área está marcada en un anfiteatro de colinas.

Santiago es la capital del país y una de las grandes ciudades de la América del Sur.

Camino por las calles de Valparaíso. Muchos parques y jardines engalanan los edificios. Me encuentro en una de las plazas más importantes de esta ciudad: la Plaza de Sotomayor, con el monumento a los héroes de Iquique.

El escudo es la moneda nacional.

La gente va muy bien vestida. Y enseguida, si tienes un poco de conversación con alguien, te consideran un amigo. Jamás había conocido unas personas tan dulces y cariñosas, como

las que pueblan esta región.

Una cosa graciosa es ver tantos funiculares que comunican los barrios bajos con los altos. He entrado en uno de ellos y he subido hasta una parte, en que, a vista de pájaro, contemplo, como si de un belén se tratara, las casas y el puerto. El "Índico", amarrado al muelle, dormita de esta larga travesía, mientras que las personas que transitan parecen enanitos, que corren contentos jugando a trabajar. Es como una página de un libro de cuentos.

DESPUES DEL TOQUE DE QUEDA...

El frío hace que me decida a regresar a la parte baja de la ciudad. Las calles están muy animadas y en las tiendas muchos clientes esperan el momento de ser atendidos. En los bares, hay gran animación. Y la juventud, sin prejuicios de ninguna clase, bebe, baila y procura disfrutar de todo aquello que signifique pasarlo bien.

La luz del sol se va apagando a lo lejos. Las farolas iluminan las calles de la ciudad. Toda aquella animación de gente que iba y venía ha desaparecido. Sólo algún rezagado camina nervioso. Las calles están prácticamente desiertas. Alguna señorita de mirada insinuante continúa en los bares.

Casi todo el personal que calleja por la urbe son marineros. Grupos de soldados armados piden la documentación. En algún caso, hacen apoyar las manos en la pared, con los brazos bien extendidos y las piernas separadas.

Sé que después del toque de queda, y si te encuentras en si-

tuación de compromiso, es mejor contestar amablemente. Incluso si el soldado que te interroga es un mal educado. Tengo entendido que les cuesta muy poco disparar el arma.

Una de las cosas más desagradables es que si alquilas una habitación para pasar la noche en algún hotel, ellos con una llave maestra abren la puerta sin llamar ni pedir permiso. Y si la persona que descansa está acompañada de su esposa o de una amiga, con frases desagradables mortifican a los clientes

Al amparo de la oscuridad y del régimen, se cometen muchas atrocidades

Antofagasta.

Rodeo a la chilena.

de la habitación.

El día y la noche en Valparaíso no sólo los diferencia el giro que da la tierra, sino las muchas atrocidades que se cometen al amparo de la oscuridad y del régimen...

La política i els polítics de Girona (i 7)

Per Claudi Ametlla

(Capítol vuité del segon volum inèdit de les Memòries)

Amb tot això, el republicanisme gironí anava enfortint-se i caminant, no massa de pressa, val a dir-ho, pel camí del seny governamental. Totes les eleccions el presentaven com el més sòlid i cohesionat de les cinc circumscripcions catalanes. També proporcionalment, com el més nombrós. No crec haver influït massa en aquest resultat, ho dic sense falsa modestia. Les accions comprensives conciliadores i moderades poden provocar elogis, però no allaus. Aquestes són filles del sentiment i aquella de la raó. En canvi, hi influï en bona part el comportament d'aquests dirigents republicans que actuaven sempre assenyats i, sobretot, units en un sol bloc. Si quan adquiriren gran influència dins de la política general catalana, especialment Irla i Santaló, haguessin sabut imposar el seny gironí i evitar els greus errors que ells mateixos en privat censuraven, aquests barons haurien meregut bé de la República i de la Pàtria. Dissortadament, no ho feren ni ho intentaren. En la conjuntura

propicia, no foren més que homes de llur comarca, incapaços d'atènyer tot l'àmbit català, incapaços de fer jugar la gran força que representaven, incapaços d'oposar-se a la barroceria d'una porció de l'Esquerra, aquella que tan sovint sobrepujà i dominà l'altra porció més sana, però també més tímida i inoperant.

Després dels republicans, el partit més important a les terres gironines, era la Lliga Catalana. No que hi tingués crescuts estols de gent addicta. Però el prestigi d'alguns dels seus capdavanters, llur habilitat en concertar coalicions electorals i la irradiació d'homes influents en les contrades, li donà alguna vegada el primer lloc abans de la República i després indiscutiblement el segon.

Com a tal partit, no hi vaig mantenir cap relació. El seu cap, Dr. Agustí Riera, cregué necessari desconèixer-me com a governador. És a dir, no era ben bé això, sino pitjor que això: en seua orgue setmanal m'engegà al·lusions desplaents i

LOS LEONES MARINOS SE RIEN DE MI...

Hoy, es el día 5 de junio. Un viento frío azota esta parte de la costa de Chile. Siento curiosidad por ver de cerca a los leones marinos. Y voy recorriendo las playas y los acantilados de las afueras de Valparaíso. Por fin, diviso un grupo. Me acerco lentamente. No quiero asustarlos. Pero, al verme, emprenden la fuga con torpes movimientos.

Las focas son mamíferos ma-

El más ligado a tierra firme es el otario, que se diferencia por las orejas de la foca y la morsa. A esta familia pertenece el león marino, que puede permanecer sumergido en el agua hasta un cuarto de hora.

Espero impaciente que, cansados de nadar y sumergirse, los leones marinos vuelvan a tierra. Estoy sentado en una roca, en posición casi estática. Pienso que, de esta manera, perderán el miedo y se acercarán. Pero ellos sólo sacan sus cabezas graciosas del agua, lu-

unos sonidos que parecen risas...

VIÑA DEL MAR; PERLA TURISTICA

Después de comer, tengo la oportunidad de visitar Viña del Mar, pues mis amigos, la familia Clemares, han alquilado un taxi para conocer este famoso centro turístico.

Viña del Mar cuenta con una población de 145.658 habitantes y está considerada como la perla de las localidades turísticas del país. De hecho, toda la costa chilena ofrece una serie de playas y bahías que hacen las delicias de los veraneantes.

Naturalmente, en esta época del año en que nosotros visitamos Chile, casi todos los hoteles están cerrados, pues durante los meses que en España se considera verano, aquí es invierno. De todas maneras, es muy agradable poder recorrer las calles y contemplar tantos jardines y centros de diversión. Las innumerables villas de recreo construidas en un altiplano que domina toda la bahía, es digno de admiración. En él está el gran local donde se celebra el famoso e internacional concurso de la canción, que anualmente transmiten las televisiones de casi todo el mundo. Tanto en Valparaíso como en Viña del Mar, es acusado el gusto más refinado de las costumbres europeas.

El Casino Municipal es una verdadera maravilla, rodeado de un enorme jardín, donde predominan los rosales de todas las variedades y adornan con sus flores la belleza del lugar. Las adelfas también son innumerables.

De esta incomparable tierra,

Monumento a los Héroes de Iquique, que se levanta en la Plaza Sotomayor, de Valparaíso.

Viña del Mar, la perla turística chilena

de la bondad de sus gentes trabajadoras, siempre seré un gran admirador. Y mientras la proa de la nave abre un surco en estas aguas del Océano que besan sus playas de blanca arena, contemplo el ondear de la bandera blanca y roja y sobre el re-

cuadro azul la estralla de cinco puntas. Y deseo de corazón que llegue pronto la hora que el pueblo chileno disfrute de las veinticuatro horas del día sin temor y que en él anide la paz y la felicidad...

El meu lema: República, pau i concòrdia

(...ries de l'antic governador)

algun cop sagetes enverinades per la mà d'un subaltern que crec que li era pernt. No vaig comprendre aquests actitud en un home que passava per superior al nivell dels bolítics gironins, per liberal entre els seus i que s'havia aliat amb els republicans en totes les eleccions de diputats provincials. No ho comprenia jo ni comprenia ningú dels qui conceixien aquest cas absurd. A la incomprensió hi afegien el greu, l'ex-alcalde regionalista de Girona, Dr. Coll, que em visitava sovint, que s'ajuntava a la meua tertúlia i que fou tothora un amic grat i segur, encara Santiago Massó, ex-diputat regionalista que, passant per més dretà que aquell, en vegé forces vegades i m'expressà algunes la seva felicitació per la meua política. Però, qui menys ho comprenia i més ho lamentava era el propi germà del rebel incoformista, l'Acció Catalana i també contertúlia i molt assidu en els lleures que l'exercia del càrrec em deixava.

Per quina aberració de l'esperit, però quin entossudiment infantil

aquest home féu aquesta guerrotta a un governador que tenia per lema "la República per a tothom" i per conducta la pau i la concòrdia? Certament, al començ de la República aquesta hostilitat regionalista no fou única. N'hi hagué de més rellevants i significatius. I per bé que després vinguessin tardanes rectificacions, no crec que aquelles haguessin fet cap bé, sinó, tot al contrari, en el moment que calia la conciliació i la unitat. ¿Com condemnar després d'un tal procedir, les extralimitacions dels de baix, dels energmens que volien passar-ho tot a sang i a foc?

També el Dr. Riera rectificà tardament. Vingué a veure'm pocs dies abans d'abandonar el càrrec que ja havia dimitit. L'explicació que em va donar de la seva abstenició foren malas excusas i quasi una demanda de perdó. Les vaig escoltar amb pena. El que hauria pogut ésser al seu temps un diàleg amistós i un acte de bona política, era ara per a mi un deure ingrati i per a ell un rebaixament.

Hi havia a la província petits contingents radicals: vells republicans anquilosats en un revolucionarisme verbal i en un anticlericalisme ultrancer, doblats d'elements més joves i més arribistes. Recixiren a que un rerepresentant llur fos inclòs en les eleccions per a les Constituents. Fou l'elegit Josep Puig d'Asprer, optimista panglossià, inofensiu i simpàtic en el seu candor: el revés del que era un bon lerrouxista. Ni ell ni el seu partit donaren massa senyals de vida a la província. El darrer anava aprimant-se per l'entrada a l'Esquerra de la seva millor gent que no volia seguir el cabdill en el seu darrer avatar: el conservadurisme republicà.

En un parell d'anys es pot dir que es fongué el lerrouxisme gironí.

No hi mancava en aquestes terres una petita representació d'un comunisme a la catalana, el Bloc Obrer i Camperol, nat en la confusió del canvi de règim. Allí l'inspirava Jaume Miravittles, que després passà a l'Esquerra i ara en l'e-

xili escriu estudis molt assenyats que semblen conservadorejar. Era poca gent la que seguia aquest moviment efímer, però feia soroll com si fos molta. El dit inspirador, "Met" per als seus amics i per als figuerencs, volgué espantarrar el país amb aquell fullet "Macià ha traït", publicat en el més fort de la popularitat del primer president de la Generalitat, i el lloc-tinent que tenia a Girona, més modest, em féu blanc dels seus atacs, que coincidiren en la mala intenció amb els que m'et-zibava des de l'orgue de la Lliga aquell domèstic del Dr. Riera. Aquest arrellec de descontents, de refractaris i d'extremistes s'atreví a presentar batalla electoral a l'Esquerra, perdent-la, naturalment, per una enorme diferència de sufragis. Després es fongué com un bolado.

Queden a esmentar les escorialles del caciquisme monàrquic que en el vell règim pogueren fer un paper cada dia més modest i que ara amb la República són morts i enterrats.

També ho semblaven de morts, però no enterrats, els carlins. Pocs i mal avinguts, resten un poc per tot i especialment a la Garrotxa, alguns contumaces que no s'acaben de decidir a desaparèixer. A la capital, una dotzena mal comptada completa aquesta fauna que sembla destinada a esvaïr-se en un futur molt pròxim.

Ha calgut la catàstrofe, el gran daltabaix, perquè aquestes previsions que tothom tenia per totals, hagin resultat errades. Els carlins han reviscut i han manat i en alguns moments han estat —qui ho havia de dir?— una esperança davant la fúria orba i tancada de llurs aliats, pitjors que ells en l'odi i l'esperit d'opressió. ¿Qui ho havia de dir?

(Fi del capítol)

Sobre l'escola rural

Per M^a. Eugènia Sala

La problemàtica de l'escola rural és molt complexa; no és aquí on exposarem els avantatges i inconvenients de les escoles rurals o de les concentracions escolars. De moment, sigui l'anàlisi de les respostes del maieixos mestres de la zona el que ens faci reflexionar.

El passat curs 1976-77 vàrem fer un estudi sobre l'escola rural. L'objectiu que ens proposàvem era veure i analitzar en quina situació es trobava hores d'ara l'escola rural a l'Alt Empordà. Per això, vàrem repartir una enquesta que constava de 70 preguntes, distribuïdes en quatre apartats diferents, a 10 pobles de la nostra comarca. L'elecció dels diferents pobles es va fer atenent a les següents variables: a/escoles que fossin unitàries (1 sol mestre per a tots els nivells), o que tinguessin un màxim de 3 mestres; b/ escoles que no reunissin totes les unitats d'EGB; c/que fossin estatals; d/que estiguessin ubicades en pobles eminentment agrícoles, e/i distribuïdes geogràficament per tots els punts de la comarca. El total de mestres enquestats fou de 13.

Les conclusions més importants de cada apartat de l'estudi foren les següents:

1) Sobre les condicions materials del local escolar

a) Cal destacar que de les 10 escoles enquestades, solament 4 posseeixen un local o aula a part de la classe unitària. Aquest local sol coincidir la majoria de les vegades amb una cambra de mals endreços, que no reuneix les condicions materials i higièniques necessàries per poder portar a terme una bona tasca pedagògica. Això ens permet valorar que si les aules escolars no posseeixen un mobiliari funcional, adaptable a qualsevol activitat de l'escola, ha de ser molt difícil per al mestre portar activitats dinàmiques dins l'escola.

2) Sobre les condicions materials i laborals del mestre i la relació escola-poble

a) Dels 13 mestres enquestats, 8 amplien els seus estudis en els següents camps: idiomes (francès i anglès), ceràmica, estudiant d'història, estudiant de psicologia, i els 4 mestres restants estudien català.

b) Ni una de les 10 escoles rep cap diari o revista d'informació actual. Solament una escola rep la revista infantil "Cavall Fort". El Ministeri d'Educació i Ciència sol enviar als mestres revistes que tracten sobre temes d'educació, que pel seu interès molts mestres han confessat que ni se les llegien. La manca d'informació sobre l'actualitat és un fet alarmant

no solament en l'escola rural, sinó en la majoria de les escoles. ¿Com es pot desenvolupar la personalitat i l'esperit crític, si no és a partir de l'anàlisi del món que envolta el noi i la noia? El diari és una eina de treball importantíssima en qualsevol escola.

c) Respecte la relació escola-poble, cal destacar: La majoria de les escoles no tenen cap mena de lligam amb la comunitat on viuen. L'única relació que s'estableix és a través d'alguna d'activitat dins qualsevol comunitat. Aquest és un dels punts més importants que hauran de plantejar-se els futurs ajuntaments democràtics juntament amb els mestres i associacions de pares: ¿Quina relació s'ha d'establir entre l'escola/es i la comunitat (poble, ciutat, etc.)?

3) Sobre els interessos i la utilització del temps lliure del jovent i la relació pares-escola

a) Cap poble no té medis per a fomentar els interessos dels jovent, segons les declaracions dels mestres. Solament en un poble se'ns diu que hi ha medis artesans.

b) Cap de les 10 escoles enquestades no té associació de pares, i solament 3 mestres d'un total de 13, han convocat alguna vegada una reunió amb tots els pares. Aquest punt mostra explícitament el deslligam que existeix entre la vida escolar i tot el món que envolta el nen fo-

Escoles de Peralada

ra de l'escola. Quan el mestre rep la visita d'uns pares o a l'inrevés, la majoria de les vegades no és per tractar temes relacionats amb el funcionament de l'escola o per donar noves iniciatives, sinó que és perquè han sorgit problemes de resultats escolars, és a dir: "el nen no es porta bé i treu males notes". Ja sabem que en un poble el/la mestre/a té més facilitat per poder trobar els pares que en una gran ciutat, els troba pel carrer, a la botiga, etc.; però el tipus de relació mestres-pares que necessita tota activitat pedagògica no pot ser accidental, pel carrer i a correuita, sinó que necessita una mútua cooperació i una planificació en la periodicitat i contingut de les trobades.

4) SOBRE QUESTIONS D'ENSENYAMENT EN GENERAL

a) La quasi totalitat dels mes-

tres opinen que l'ensenyament ha d'ésser en català i coeducatiu.

b) Solament en una escola d'un total de 10, s'ensenya música. Aquesta dada ens permet preguntar-nos: ¿Els futurs músics i afeccionats només podran ser els homes i les dones de la ciutat que assisteixen a les escoles on s'imparteix aquest ensenyament?

c) Un tant per cent elevadíssim del jovent de la zona rural un cop acabada l'EGB abandona els estudis. ¿Quin interès pot tenir l'escola tant per als pares com per als alumnes, si no els ofereix unes perspectives de futur?

Aquestes són, a grans trets, les conclusions més importants a les quals va arribar aquest estudi. Som conscients de les limitacions que té, però creiem que és un primer punt de referència per a posteriors anàlisis.

POLIGONO PONT DEL PRINCEP, S.A.

PLAN PARCIAL APROBADO POR LA COMISION PROVINCIAL DE URBANISMO EL 12-7-1977

PARCELAS INDUSTRIALES

DESDE 600 m.². CON TODOS
LOS SERVICIOS ASEGURADOS
FACILIDADES DE PAGO
HASTA 3 AÑOS (SIN INTERESES)

NAVES INDUSTRIALES

GRAN CALIDAD
A SU JUSTO PRECIO

DE 300 m.² EDIFICADOS + 200 m.² DE PATIO
DE 600 m.² EDIFICADOS + 400 m.² DE PATIO
DE 1200 m.² EDIFICADOS + 800 m.² DE PATIO

GRANDES FACILIDADES DE PAGO

NOS ADAPTAMOS A SUS POSIBILIDADES

¡¡ INVIERTA Y REVALORICE SU DINERO
EN EL POLIGONO MEJOR SITUADO !!

VEA LA GRAN MAQUETA Y PIDA INFORMACION:
Calle Vilafant, 17 - Teléfono 502649 FIGUERAS

Roses Preocupación por el varadero El proyecto, afectado por dos impugnaciones

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).- Cuando parecía que el proyecto del varadero y astillero anexo, a ubicar en la zona portuaria, seguía su curso normal (el promotor ya lleva gastados en él unos seis millones de pesetas), con el fin de evitar desplazamientos innecesarios de las barcas de pesca de Roses a otros puertos para efectuar las obligadas limpiezas de fondos y otras reparaciones, ha llegado a nuestro conocimiento el hecho de que se han presentado dos impugnaciones que, de momento, mantienen

paralizado dicho proyecto, con lo que reina un cierto malestar entre los armadores y la propia Cofradía de Pescadores que ya quisieran disponer desde hace años de tales servicios. Y es posible que ésta sea la última oportunidad de conseguirlos, según se nos ha informado. En casi 90 millones de pesetas se cifra en el proyecto, caso de seguir adelante.

UNA IMPUGNACIÓN, AL PARECER, SIN SENTIDO
En primer lugar, digamos que José Casellas Torres, pro-

pietarios de una finca colindante con los terrenos motivo de la cuestión, envió un escrito al director general de Puertos y Señales Marítimas el pasado mes de mayo, en el cual manifiesta que la zona donde debería construirse la plataforma de varada y astillero es una zona residencial clasificada como tal por la Comisión Provincial de Urbanismo, desconociendo que haya pasado con posterioridad a ser zona portuaria. Añade, además, que el lugar donde se ha solicitado la concesión del actual proyecto, coincide con otra concesión de hace más de quince años, otorgada a Joaquín M^a. Aubert Torres (c.e.p.d.) para la construcción de una caseta y rampa varadero que aún existen en la actualidad, y que si se hallar todavía en vigor la antigua concesión es imposible que se otorgue otra en el mismo sitio, por lo que, como propietario de la finca, se opone a las obras de plataforma de varada y astillero.

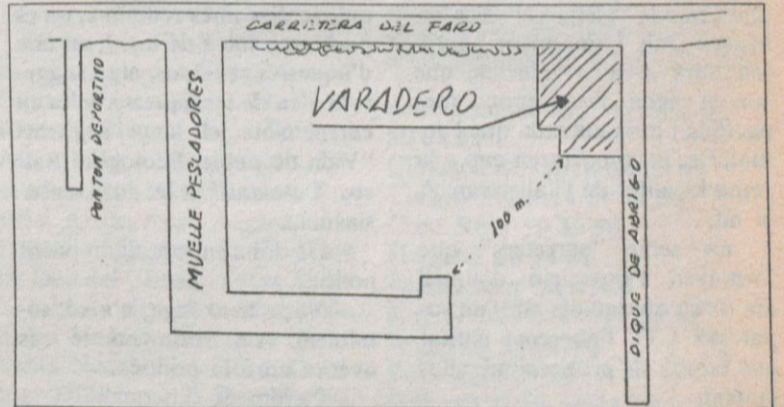
Según un portavoz de la Cofradía, dicha impugnación no tiene sentido, ya que la antigua

concesión al señor Aubert tiene carácter de intransferible y, por tanto, no puede aprovecharse de la misma para arrogarse un derecho que ya no le compete, puesto que la viuda del mencionado señor Aubert, Mercedes Vayreda, hizo la renuncia de dicha concesión que alcanzaba 120,62 metros cuadrados, en la zona de servicios del puerto de Roses, según consta en documento del día 3 de octubre de 1977.

UN ANDORRANO TAMBIÉN IMPUGNA

La otra impugnación, que parte de Ricard Fiter, súbdito

andorrano, dirigida el mes de mayo de este año al ministro de Obras Públicas, está en relación con el informe de las tarifas que regirán en la explotación del astillero y plataforma de varada, resultando, según indica en su escrito, que tal informe no ha sido remitido, por lo que pide sea devuelto el expediente al organismo inferior de donde procede, para que, una vez completado dicho expediente con la aportación de las tarifas, se vuelva a abrir la información pública y, llenado el trámite, siga el curso reglamentario el expediente de solicitud de concesión.

Agullana

Amb diversos parlaments Presentació de l'Esquerra Republicana de Catalunya

(Del nostre corresponsal).— Amb molta assistència de públic, l'Esquerra Republicana de Catalunya féu la seva presentació oficial al poble d'Agullana.

LA PROBLEMÀTICA DEL CAMP

Després de la intervenció de Jaume Quintana, president de la Secció Comarcal de l'Alt Empordà, qui glossà l'aspecte cultural i el republicanisme del partit, tot convidant al poble de Catalunya a continuar lluitant per tal d'assolir les llibertats perdudes, prengué la paraula Salvador Torres, de la Secció Local de Figueres, el qual va tractar de diversos aspectes del jovent: problemes sexuals, l'avortament, el divorci, etc.

Tot seguit, Hèlios Marqués, de Barcelona, pagès i ramader, denuncià amb breus paraules, però ben clarament, la greu pro-

blemàtica que pateix el camp i explicà les solucions que l'ERC ofereix a aquest sector.

L'OFEGAMENT DELS AJUNTAMENTS

Pau Miserachs, secretari de la Comissió Municipal de l'Esquerra Republicana de Catalunya, presentà la política municipal i denuncià l'ofegament que pateixen els ajuntaments actualment per culpa de l'Administració de l'Estat espanyol.

Clogué l'acte Josep Rahola, membre del Directori del Partit, qui presentà, en general, l'ideari i la política que enguany i en el futur l'ERC vol dur a terme, tot denunciant als partits sucursalistes i demanant el vot per als partits clarament d'obediència catalana.

Amb un col·loqui i el cant d'"Els Segadors", s'acabà l'acte.

Convocatòria Jocs Florals de la Tercera Edat

(De la nostra Redacció).— El Consistori dels Jocs Florals de la Tercera Edat, de Barcelona, ens ha fet arribar, amb prec de la seva publicació, la nota següent:

"El Consistori dels Jocs Florals de la Tercera Edat convoca els escriptors i escriptores majors de seixanta-cinc anys a concórrer als Jocs de 1978, primer any de llur instauració a la ciutat de Barcelona.

"Els premis a adjudicar són els següents:

"FLOR NATURAL, premi d'honor i cortesia, a la millor composició que canti l'Amor, en llengua catalana. El guanyador elegirà la Reina de la Festa.

"ENGLANTINA d'or, a la millor composició enaltidora de la Pàtria, els seus usatges o costums, en llengua catalana.

"VIOLA d'or i argent, a la

millor composició de tema religiós o moral, en llengua catalana.

"PREMI EXTRAORDINARI a la millor composició poètica, de tema lliure, en llengua castellana.

"Els treballs poètics per als premis, originals i inèdits, hauran d'ésser remesos per triplicat, escrits a màquina, a doble espai, amb una plica closa indicativa del títol i lema a l'exterior, i nom i adreça de l'autor a l'interior, al Secretari del Consistori (Associació Coordinadora per l'Ancianitat. Granvia, 631, àtic, Barcelona 10) per tot el vinent 20 d'octubre de 1978.

"Els Mantenedors: Octavi Salter, president; Rosario Carles-Tolrà, Leandre Amigó, M^a. Aurèlia Company, Joan Bta. Bertràn, Albert Manent i Josep Maria Ainaud, secretari".

AUTO RECORD FIGUERES

Concesionario exclusivo en la provincia de
OPEL y GENERAL MOTORS

Ofrece para su entrega inmediata la más completa gama de vehículos fabricados por OPEL y GENERAL MOTORS

Opel Manta, Opel Rekord diesel, GMC, Jymy todo terreno, etc, etc.

PLACA NACIONAL - PLACA TURISTICA

AUTO RECORD FIGUERES

Agencia Oficial SAVA

Ofrece amplia gama de vehículos industriales SAVA

Exposición y ventas en Avda. General Mola, 39 - Teléfonos 50 34 06 y 50 46 19, y en calle San Antonio, 68 - Teléfonos 50 20 12 y 50 42 85

"Volta en carro als Països Catalans"

Les facècies d'una gent de pau, acusada d'intentar "envair" el País Valencià

Per Emili Casademont i Comas

Passà per Figueres la "Volta en carro als Països Catalans". L'expedició arribà a la capital de l'Alt Empordà, tal com era previst, el proppassat dimecres, al vespre. Carros i "carreters", procedents de Banyoles, es "plantaren" davant l'oficina del Centre d'Iniciatives Turístiques. I diversos membres de la junta d'aquesta entitat, presidits per Armand Romans, donaren la benvinguda als "voltistes". Després, foren rebuts, a l'Ajuntament, pel batlle de la ciutat, Pere Giró. Tot seguit, varen fer una ràpida visita al Teatre-Museu Dalí. I, finalment, agafaren llurs arcaics vehicles, que són el signe d'una època més pacífica i humanitzada que l'actual, i se'ls emportaren cap a la veïna localitat de vilabertran. A la nit,

els setze "carreters" que formaven l'expedició d'aquell dia foren obsequiats amb un sopar pel CIT figuerenc, entitat que també els proporcionà allotjament.

VIDA DE POBLE; ECOLOGIA I PAÏSOS CATALANS

—Quan es va iniciar aquesta insòlita "passejada"?— preguntàrem a Isidre Ballester, un dels "homes forts" de la colla "Pa

amb tomàquet", organitzadora i protagonista de la singular aventura.

—El dia 16 de juny, a la Vall del Tenes; vall que aplega quatre poblets d'uns dos mil habitants cadascun i que pertanyen a la comarca del Vallès Oriental. O sigui, Lliçà de Munt, Santa Eulàlia de Rosana, Bigues i Riells d'Alfay. La primera etapa s'acabà a Matadepera.

—Com nasqué la idea?

—La colla "Pa amb tomàquet", integrada per gent dels esmentats pobles, celebra cada quinze dies unes reunions, on es parla una mica de tot. I, en una d'aquestes reunions, algú suggerí la idea de fer aquesta volta en carro, sota el lema següent: "Vida de poble, Ecologia i Països Catalans" I la cosa entusiasma...

—Us dona suport algun partit polític?

—No; n'hem fugit, d'això, totalment. La volta no té res a veure amb la política.

—Parlem de diners...?

—Bé. Parlem-ne. Inicialment, el pressupost era de dos milions de pessetes. Després, el reduïrem a 800.000...

—De tota manera, ja són alguns calers...

—Sí; però s'ha de tenir en

compte que cada cavall ens costa prop de 80.000 pessetes...

—I con us en sortiu?

—Com podem. No tenim cap mena de subvenció, ni fem propaganda de tipus comercial. Esperem, però, que, al final, les pèrdues no sigui molt elevades. Un cop acabada la volta, vendrem els cavalls i sempre en treurem alguna cosa...

EL "BÚNQUER-BARRAQUETA" VEIÉ FANTASMES...

—A propòsit, quants quilòmetres de promig per hora fan els carros?

—Un quatre. I cal dir que l'etapa més llarga fou la de Tamarit de Llitera a Fraga: 51 quilòmetres.

—El "búnquer-barraqueta" impedi la vostra entrada al País Valencià...

—Sí; una cosa totalment absurda. Es veu que alguns es pensaven que, en nom de Catalunya, anàvem a envair aquelles terres... Sempre hi ha qui veu "fantasmes" pertot arreu. O allà on li convé. Fou una minoria la gent que s'oposà a la nostra entrada a l'antic Regne de València. El "poble-poble" ens acollí amb molta simpatia. Però haguérem de recular, "tocar el dos"... De tota manera, cal dir que l'"entreban" fou molt positiu per a nosaltres, car la "Volta en carro als Països Catalans", arran d'això, assolí gran popularitat...

—Darrerament, heu anat a les Illes. No heu pas tingut problemes també amb l'anomenat "búnquer-ensaimada"?

—No, no. A les Balears, tots es desenrotllà normalment...

CAP A LA CATALUNYA NORD I ANDORRA

Van continuar parlant amb Isidre Ballester. Ens explicà que, després de sortir de Figueres, la volta travessaria la frontera per la Jonquera i s'endinsaria a la Catalunya Nord o Roselló. I afegí:

—Esperem arribar al Principat d'Andorra el 8 de setembre, festa nacional de les Valls. A mitjan mes, i després d'haver recorregut 2.500 quilòmetres, la volta s'acabarà a la Vall del Tenes. Es farà una gran festa. Pensem convidar-hi el president Tarradellas i tot. I ens agradaria que hi vingués, així mateix, en Dalí...

Ens acomiadàrem dels "voltistes". Gent simpàtica i cordial. Gent que estima la vida de poble, l'ecologia, els Països Catalans. Gent molt catalana. I, com a tal, gent de pau...

Toros

"Currillo" fue el gran triunfador de la tarde Cortó tres orejas y un rabo

Toros de la ganadería de José Matias Bernardos, de Salamanca, que dieron buen juego. Algo más de media entrada, en el coso taurino figuerense.

FRANCISCO NUÑEZ, "CURRILLO", realizó una buena faena en sus dos astados. Al primero, lo mató de una entera y dos descabellos, cortando una oreja y dando la vuelta al ruedo. Al otro, le bastó con una estocada entera, paseando triunfalmente por el anillo los tres trofeos que la presidencia le otorgó a petición del público. O sea, las dos orejas y el rabo del segundo de su lote.

JAVIER BATALLA estuvo valiente y artista en sus dos enemigos. Despachó al primero de un pinchazo y una casi entera. Oreja y vuelta. En el otro, falló a la hora de la verdad, necesitando cuatro pinchazos, una estocada entera y dos descabellos para derribar al animal. Aplausos y saludos.

El rejoneador RAFAEL BATALLA, en el primero, bastante desacertado, sobre todo matando. Le clavó al bicho nada menos que siete rejones. Silencio. En el que cerró plaza, mejoró su actuación anterior, derribando

a la res al clavarle el segundo rejón de muerte. Oreja y vuelta al anillo.

Suplente

N. de la R.— En la reseña taurina publicada en el número anterior de 9PAÍS, el duendecillo de la imprenta hizo de las suyas. Y así, se "comió" el final de la crítica, que correspondía al segundo toro rejoneado por Rafael Peralta.

En el que cerraba plaza, volvió a clavar todo el repertorio, pero faltó un poco de brillantez en las suertes, debido a que el toro no se arancaba y cuando lo hacía se quedaba. Clavó mal dos rejones y el morlaco se amocilló. Para que doblara hubo que echar pie a tierra y con el descabello se las vio y deseó antes de acertar. El público disconforme le mostró su desagrado.

Digamos que el ganado pertenecía a la vacada de Molero Hermanos, de Valladolid, para el rejoneo, y que los restantes toros de la lidia ordinaria de los pastos de Salamanca, propiedad de Eusebia Galache de Cobaleda.

¿Le gustan las QUINIELAS?

CAMBIE SU SUERTE JUGANDO "FUERTE" !DECÍDASE!

AUTOVANGUARDIA ha formado una Peña Quinielística, porque creemos que la unión hace la fuerza. Nuestra Peña Funcionará así:

—Por 10 jornadas serán 2.000, Ptas.

—Los boletos serán expuestos a nuestros miembros los Jueves y Viernes de cada semana en nuestro domicilio.

—Serán expuestos en la prensa local.

—Los premios le serán remitidos al finalizar cada período de 10 jornadas.

SI DESEA CAMBIAR SU SUERTE y hacerse miembro de nuestra Peña, visítenos o nos remita Talón/G. Postal por 2.000, Ptas. (si por período quiere aumentar sus apuestas, nos lo indique y envíenos su importe); a su recepción nos pondremos en contacto con Vd.

No olvide de indicarnos su dirección.

Información sin compromiso y envío de cantidades:

AUTOVANGUARDIA Asociación de Ayuda a Automovilistas y Consumidores San Lázaro, 35-3º-B (de 8 a 10 noche) Apartado de Correos, 196 - FIGUERES

Si desea información de nuestra Asociación, escribanos o visítenos, gustosamente le atenderemos.

LA QUINIELA de 9PAÍS

GANADORA

1 AT. MADRID-HERCULES	
2 ESPAÑOL-GUION	
3 ZARAGOZA-CELTA	
4 REAL SOCIEDAD-HUELVA	
5 RAYO VALLECANO-BURGOS	
6 SEVILLA-AT. BILBAO	
7 SANTANDER-LAS PALMAS	
8 VALENCIA-BARCELONA	
9 SALAMANCA-REAL MADRID	
10 CASTILLA-CADIZ	
11 GRANADA-CASTELLON	
12 SABADELL-BETIS	
13 D. CORUÑA-OSASUNA	
14 MURCIA-MALAGA	

PRONOSTICO

1 GUION-AT. MADRID	1	X	2
2 CELTA-ESPAÑOL	X	X	2
3 HUELVA-ZARAGOZA	1	X	X
4 BURGOS-REAL SOCIEDAD	1	X	2
5 AT. BILBAO-RAYO VALLECANO	X	X	2
6 BARCELONA-SANTANDER	X	X	2
7 REAL MADRID-VALENCIA	X	X	2
8 HERCULES-SALAMANCA	1	X	2
9 FERROL-GRANADA	1	X	X
10 TARRASA-SABADELL	1	X	2
11 OSASUNA-ALAVES	X	X	2
12 MALAGA-ELCHE	X	X	2
13 GETAFE-MURCIA	1	X	2
14 CADIZ-ALGECIRAS	X	X	2

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES y CRISTIAN DIOR de PARIS VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Pronóstico Multiple

J. de la Fé

Gijón-At. Madrid: dudoso, 1X2; Celta-Español: ligera superioridad local, 1X; Huelva-Zaragoza: nos inclinamos por los maños, X2; Burgos-R. Sociedad: pronosticamos, 1X; At. Bilbao-R. Vallecana: victoria local, 1; Barcelona-Santander: lógicamente, el 1; R. Madrid-Valencia: igualdad, 1X; Hércules-Salamanca: victoria local, pero... 1X; Ferrol-Granada: visitante fuerte, X2; Tarrasa-Sabadell: rivalidad, 1X; Osasuna-Alavés: color local, 1; Málaga-Elche: casero, el 1; Getafe-Murcia: visitante incómodo, 1X; Cádiz-Algeciras: el equipo local sin dudas, el 1.

Falta viajante

Necesario esté introducido ramo carpintería.

Razón: Plaza del Sol, 9 Figueres

Interferències Interferències Interferències

F. Garrido Pallardó

Sobretot, perquè si alguna cosa ens convé en aquest moment històric és no ficar-se amb el passat polític de ningú, i jo no ho dic per mi mateix. Ja em coneixeu.

La Península es troba submergida en un badall de proporcions homeriques, merces als Botejara i a llurs escameses.

Starsky i Hutch també la passen negra. Ésser policia, en aquesta i altra latitud, esdevé més aviat problemàtica. I qui sap si és per això que el jove opta per professions més lucratives.

I és que l'Amestoy, histriònic i agressiu de l'observantisme, se'ns ha tornat sociològic i partidari de la Tele científica.

Si la dona no votés, es trobaria tan promocionada pels estaments governatius?

Tornem a dir-ho. La Tele, curulla de "senyorisme", sembla trobar inacceptable que s'hagi de treballar per viure. "En ruta" ens dona peu al comentari.

La família de l'Álvarez de Sotomayor tindria tot el dret a querellar-se contra els serveis televisius. No es pot acceptar que es faci menció d'un pintor per a ressaltar, tan sols, els seus aspectes negatius, amb oblit intencionat dels encerts.

"La bella Mariana" ens agrada i diverteix. Sembla mentida, però és així.

Sala Edison

Dimarts, dia 29; dia 30; divendres, dia 1, i dissabte, dia 2, tarda: "Maxinger X".

Dijous, dia 31, nit; dissabte, dia 2 nit, i diumenge, dia 3, a les quatre de la tarda: "Una vez no basta" i "Viajes con mi tia".

Cinema Las Vegas

Dijous, dia 31, a partir de les quatre de la tarda: "La Querida" i "La Diligencia de los condenados".

Dissabte, dia 2, nit, i diumenge, dia 3, sessió seguida: "Las calidas noches de Popea" i "Oh, Serafina!"

Cinema Savoy (Art i Assaig)

Fins el dia 1 Setembre: "El asesinato de Trostki".

Fins el dia 4 Setembre: "Verónica o el verano de mis 13 años". (Versions originals amb subtítols). Sessions diaries, llevat dels dimarts. Tarda, sessió seguida. Nit, sessió única a les 10.

Cinema Juncària

Dijous, dia 31, nit; dissabte, dia 2, nit, i diumengs, dia 3, tarda i nit: "Tamaño natural" i "En el calor de la noche".

Naixements

Gloria Costeja Cros, Beatriz Guerrero Garcia, Josefa Silva Pérez, José Javier Mulas Miranda, Anna Viñas Gironella, Josep Comamala Padrosa, Joan Oliveras Argelès, Inmaculada Garzón Ferrer, Anna Puigvert Boix, Alejandro Fernández Hernández, Maria Isabel Pino Alonso, Eduard Ferrés Vilanova, Jordi Forn Oliva, Pilar Elizabeth Adle, Gemma Belda Gelabert, Nicolás Montoro Vila, Fernando del Olmo Rivera, Ester Garcia Martínez, David Moradell Holgado.

Matrimonis

Manuel Hidalgo Fernández - Montserrat Vitales Torres, Valentín Meler Esteban - Maria Dolores Carmona Callavez,

Ceferino González Honorato - Petra Corrales Sánchez.

SANTORAL

Dimecres, 30: Sants Bonifaci, cf., Arseni i Silvà, mrs., i Gunter, papa. **Dijous, 31:** Sants Ramon Nonat, cf., Paulí i Amat, bbes i Marc, martir. **Divendres, 1:** Sants Gil, abat, Donat i Artur, mrs., August, cf. i Heracli. **Dissabte, 2:** La Mare de Déu del Consol. Sants Antolí, Julia i Felip, mrs. **Diumenge, 3:** La Mare de Déu de la Cinta. Sants Nonet, bbe. i Sta. Dorothea. **Dilluns, 4:** Sts. Moisès, prof., Mari, dc., Rufí i Silva, mrs. Sta. Rosalia, vg. **Dimarts, 5:** Sants Llorenç, bbe., Romul, Hercula i Victori, ms. i Sta. Obdúlia.

Espectacles

Farmàcies

Farmàcies

Dia 30, dimecres
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 31, dijous
Perxas - Rambla, 36
Dia 1, divendres
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 2, dissabte
Vidal - Sant Pau, 38
Dr. Xirau - J. Maragall, 4 (Només tarda de 4 a 8)
Dia 3, diumenge
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 4, dilluns
Bonmatí - Rambla, 10
Dia 5, dimarts
Dr. Martín - Rambla, 11

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 27
Dr. Jaume Bertrán González
C/ Dr. Burgas, nº 10 -2º

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Creu Roja 50 36 50
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guardia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Diposit de sang gratuïta 50 17 99
Centre de Recuperació Funcional 50 10 86

Programas TV. Francesa

Programas TV. Francesa

Largometrajes

- 30 **Miércoles** 12.30 Docteur Caraibes (S)
20.30 Zigzags (S)
- 31 **Jueves** 14.35 Peyton Place (S)
20.30 Les hommes de rose (S)
- 1 **Viernes** 12.30 Docteur Caraibes (S)
14.25 Peyton Place (S)
- 2 **Sábado** 13.35 Jim West (W) (S)
21.30 Starky et Hustch (S) (P)
- 3 **Domingo** 15.35 Voyage extraordinaire (S) (CF)
17.55 Nuit sauvage
- 4 **Lunes** 18.15 L'odissee sousmarine (Dc)
20.30 Duel dans le Pacifique
- 5 **Martes** 18.15 L'odissee sousmarine (Dc)
20.30 La poursuite mysterieuse

9PAÍS recomienda

- 30 **Miércoles** 13.35 Acilion et sa bande
22.00 Sillages
- 31 **Jueves** 21.15 La baleine a mains nues (Dc)
22.30 Camera je (Dc)
- 1 **Viernes** 20.30 Théâtre (Les français a Moscou)
22.00 Football (France-Suede)
- 2 **Sábado** 13.50 Restez donc avec nous (V)
22.30 Histoire de la musique (Dc)
- 3 **Domingo** 12.00 La sequence du spectateur (Dc)
20.30 Derrière la porte (Film)
- 4 **Lunes** 13.35 Acilion et sa bande
22.10 Les grades persones
- 5 **Martes** 19.45 Camera au poing (Dc)
22.00 La France de Michelet

Nota: La emisión de TF-1 es simultánea con el canal de FR-3 y en color hasta las 18.30 horas.

Largometrajes

- 30 **Miércoles** 15.00 Les téméraires (W)
20.30 Moi, Claude, Empereur (Dr) (S)
- 31 **Jueves** 16.00 Hawaii police d'etat (P)
18.00 Goldorak (dibujos)
- 1 **Viernes** 16.00 La vengeance de l'indien (W)
20.30 Bergeval et fils (S)
- 2 **Sábado** 15.00 Le jardin derriere le mur (Dc)
22.00 Voir (Dc)
- 3 **Domingo** 17.05 Têtes Brûles (S) (B)
21.50 Les chemins de l'imaginaire
- 4 **Lunes** 16.00 Hawai police d'etat (S) (P)
22.00 Moise
- 5 **Martes** 16.00 Hawai police d'etat (S) (P)
22.30 Speciale premiere

9PAÍS recomienda

- 30 **Miércoles** 16.15 Sports (Athletisme)
19.45 Top Club (M)
- 31 **Jueves** 19.45 Top Club (M)
20.30 Grand échiquier (V)
- 1 **Viernes** 17.10 Sports
22.40 Cine-Club
- 2 **Sábado** 18.20 Jazz
20.35 La brigade des mineurs
- 3 **Domingo** 18.05 Cirque
20.30 Jeux sans frontieres (Co)
- 4 **Lunes** 16.00 Sports (Ski nautique)
20.30 Mosaïque
- 5 **Martes** 22.00 Le débat

Largometrajes

- 30 **Miércoles** 15.00 Les téméraires (W) (Ac)
20.30 Moi, Claude, Empereur (Dr) (S)
- 31 **Jueves** 16.00 Hawaii police d'etat (P)
18.00 Goldorak (dibujos)
- 1 **Viernes** 16.00 La vengeance de l'indien (W)
20.30 Bergeval et fils (S)
- 2 **Sábado** 15.00 Le jardin derriere le mur (Dc)
22.00 Voir (Dc)
- 3 **Domingo** 17.05 Têtes Brûles (S) (B)
21.50 Les chemins de l'imaginaire
- 4 **Lunes** 16.00 Hawai police d'etat (S) (P)
22.00 Moise
- 5 **Martes** 16.00 Hawai police d'etat (S) (P)
22.30 Speciale premiere

9PAÍS recomienda

- 30 **Miércoles** 16.15 Sports (Athletisme)
19.45 Top Club (M)
- 31 **Jueves** 19.45 Top Club (M)
20.30 Gran échiquier (V)
- 1 **Viernes** 17.10 Sports
22.40 Cine-club
- 2 **Sábado** 18.20 Jazz
20.35 La brigade des mineurs
- 3 **Domingo** 18.05 Cirque
20.30 Jeux sans frontieres (Co)
- 4 **Lunes** 16.00 Sports (Ski nautique)
20.30 Mosaïque
- 5 **Martes** 22.00 Le debat

(A) Acción - (AV) Aventura - (B) Bélica - (C) Cómica - (CD) Comedia - (CF) Ciencia Ficción - (CO) Concurso - (D) Drama - (DA) Dibujos Animados - (DC) Documental - (DP) Deportes - (M) Musical - (P) Policiaca - (S) Serie - (T) Terror - (V) Variedades - (W) Western.

La Universitat Catalana d'Estiu, de Prada, en un moment crític

La secció d'agricultura, però, marca el camí a seguir
Visita dels universitaris a les cooperatives empordaneses

(De la nostra Redacció, per Josep Playà i Maset).— Estudiants de la Universitat Catalana d'Estiu, de Prada, visitaren el propassat dimecres diverses cooperatives del Rosselló i l'Empordà. La sortida formava part de les nombroses activitats organitzades per la secció d'agricultura, enguany centrada sobre el tema del moviment cooperatiu i mutualista dels Països Catalans. Al matí, es feu cap a una cooperativa de fruites i llegums, una cooperativa de vins i una de proveïments, al Rosselló; i a la tarda, ja a la nostra comarca, es visitaren les cooperatives vinícoles d'Espolla i Garriguella i la de fruites de Sant Pere Pescador.

PAGESOS D'ARREU DELS PAÏSOS CATALANS

Entre els visitants, hi havia pagesos de tots els Països Catalans, fins i tot de l'Alguer, la petita població de l'Illa de Sardenya, a Itàlia, on, com ja és sabut, es parla el català i on el conreu predominant és la vinya, segons ens indicà l'enginyer tècnic alguerès que hi era present. Hi assistí també el cap de la secció d'agricultura, Llorenç Planes, de la Catalunya Nord; Nemesi Solà, membre del Patronat de la Fundació Roca i Galés, institució impulsora del cooperativisme i també d'aquesta universitat, i l'enòleg figuerenc, Eduard Puig, que dirigia la visita.

A la cooperativa vinícola d'Espolla, una de les més antigues del nostre país, creada ja el 1931, i la més important junt amb la de Ricardell en aquesta activitat a l'Empordà, foren rebuts per membres d'aquesta i obsequiats amb una degustació, després d'una detinguda visita per les seves instal·lacions. Posteriorment, es traslladaren a la cooperativa de Garriguella, que constitueix un fidel exponent de tipus de cooperatives creades durant la dècada dels anys 60.

Després, es visità la cooperativa frutícola "Empordà", de Sant Pere Pescador, que forma part de l'APA ("Agrupació de Productors Agraris"), on constitueix la número 17 d'Espanya. Amb un total de 110 socis i amb l'entrada anual d'unes 8.000 tones de poma i 150 de préssec, s'ha convertit en una de les agrupacions més riques de la comarca, beneficiada per la rendibilitat actual de la fruita. Els visitants quedaren fortament impressionats per les seves dimensions i per la capacitat de les seves cambres, capaces de mantenir la fruita durant un any.

A part d'aquesta jornada, cal esmentar les dedicades, a Prada naturalment, al crèdit i a les assegurances, a l'organització dels consumidors i a l'hortalissa. Aquest dissabte se celebrà també un interessant col·loqui sobre els problemes del cooperativisme agrícola dins la perspectiva de l'adhesió d'Espanya a la CEE, i per ahir, dimarts, estava prevista una diada tècnica sobre el vi, amb noves visites a cooperatives del Rosselló i la degustació de diferents vins de

les terres catalanes.

UN CAMÍ A SEGUIR

Possiblement, l'activitat d'aquesta secció d'agricultura sstà marcant el camí a seguir per les futures Universitats d'Estiu de Prada, és a dir, el d'enllançar amb problemàtiques concretes i el d'abordar amb gnt de tots els Països Catalans aquells temes candents dins de cada àmbit. La nostra presència a Prada mateix, ens confirmà la necessitat existent de donar un nou tomb a aquesta trobad anyal. La participació de tan sols 250 persones i l'ambient que s'hi respirava, molt més apagat que altres anys, obliguen al plantejament, com deia un dels rètols anunciadors de les activitats, d'un "debat sobre la continuïtat de la Universitat d'Estiu".

Probablement, a aquesta universitat bàsicament reivindicativa i popular fins ara, caldrà afegir-li una universitat científica i arrelada a la realitat, si es vol que tingui la seva raó d'èsser.

Al compàs de la sardana, els joves del grup "Esbart Dansaire del Rosselló" ballen i aprofiten l'ocasió, per tal de "provar" el bon vi rossellonès.

Roses

Exposició de Johann Pujol

Seis óleos y veintinueve acrílicos, en la sala de la "Caixa"

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).— En la sala de exposiciones de la Caixa d'Estalvis, el pintor Johann Pujol, de Salt, tiene expuestos estos días seis óleos y veintinueve acrílicos.

Pujol ha expuesto con anterioridad en Girona, Cornellà y Salt, teniendo abierta una exposición permanente en un local de la carretera del aeropuerto Girona-Costa Brava.

Si hay que juzgar a Johann Pujol por sus telas, digamos que no le van los cánones, que huye de ideas reflejando en su pintura un estado animico actual más bien pesimista, que puede ser temporal, sin duda, aunque siempre cargado de una enorme sinceridad.

EL MITO DE LOS PECES

Pujol no se excede en los co-

lores, antes bien al contrario, juega con dos o tres en las pinturas acrílicas de fondos oscuros, en los que se tiene la impresión de ver algo imperfecto, principalmente en el tema del mito de los peces.

En efecto, a los peces los pinta sin cabeza, fulminándolos con un rojo zizagueante de destrucción y de muerte. Como un sello muy personal, marca unas finísimas rayas rectas que a veces se entrecruzan en una perfecta simetría vertical u horizontal. Esto puede interpretarse como una clara reminiscencia, no muy lejana, de haber trabajado de topógrafo antes de coger los pinceles.

A Pujol le gusta crear y simplificar la pintura diciendo al respecto: "Dibujar desdibujando o despintar pintando". Es, no cabe duda, un tipo surrealista indefinido, dispuesto a dar mucho que hablar.

Jaume Miravittles ho posa en clar

El "Guernica" és propietat del poble espanyol

Picasso va cobrar pel quadre

(De la nostra Redacció, per R.G.).— Aquests darrers temps, s'ha parlat molt del lliurament a Espanya de la famosa obra de Picasso, "Guernica".

El Ssnat nord-americà ha votat afirmativament; però encara hi havia dubtes sobre el drets de la família i les condicions del dipòsit del gran quadre.

Jaume Miravittles, a "La Vanguardia", ha publicat un treball que molt oportunament ho aclareix. Un bon mèrit per al nostre escriptor, que ha publicat les revelacions de l'arquitecte Antoni Bonet, que li foren fetes recentment a Roses. Antoni Bonet havia col·laborat amb Sert a l'obra del pavelló espanyol a l'Exposició Internacional de París el 1937. Bonet coneix bé el que succeí, i explica a Jaume

Miravittles que no fou un quadre, sinó una obra planejada per al lloc on anava destinat, respectant les mides exactes donades pels arquitectes.

Bonet afirma que el "Guernica" era propietat de l'Estat espanyol, perquè Pablo Picasso el va pintar per encàrrec del Govern de Madrid, que va pagar a Picasso la quantitat de cinquanta mil francs, que donava el dret de propietat.

Quant a la qüestió de si el tema del quadre era inspirat en Guernica o era un clam contra la guerra i el seus horros, ens consta que Dalí, que era present durant l'execució de l'obra, ha dit que Pablo Picasso pensava amb Guernica en realitzar l'obra.

Importante Empresa de Automoción necesita:

VENDEDOR

Se precisa:

- Libre servicio militar.
- Carnet de segunda.
- Dedicación absoluta.

Se ofrece:

- Sueldo fijo más comisión.
- Kilometraje más dietas.
- Formación a cargo de la Empresa.
- Incorporación inmediata.

Interesados dirigirse a esta Redacción.

Mecanógrafa

amb coneixements de català necessita una empresa de Figueres

Telefonar al 50 57 63

Llogaria local de negoci de 100 metres quadrats, en ple centre comercial d'Els Límits (El Portús espanyol). 4 entrades i tres obertures, que donen a diferents carrers.

Informació: Telèfon 50 54 30.- Figueres